

Universitätsbibliothek Wuppertal

L. Annaei Senecae Tragoediae

Seneca, Lucius Annaeus <Philosophus>

Amstelodami, 1662

Argumentum

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-770](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-770)

* HIPPOLYTUS.

DRAMATIS PERSONÆ.

HIPPOLYTUS. PHÆDRA. THESEUS. CHORUS
CIVIUM ATHENIENSIVM. NUNCIUS.
NUTRIX. FAMULI.

A R G U M E N T U M.

Hippolyti Thesei ex Antiopa Amazone filii Dianam virginem ac venatricem colentis, absente apud inferos Theseo, noverca Phædra castitatem oppugnat, nec expugnat. Repulsa impudica muliere, Theseo reduci privignum oblatis per vim stupri infimulat. Ille credulus, filio, qui jam domum impudicam fugerat, e voti quod restabat tertio fretus, absenti mortem imprecatur: ratum facit votum Neptunus,

* HIPPOLYTUS.] Sic tragedias inscripserunt, Euripides, cujus exstat; & Lycophron, cujus interit. Sopatri Hippolytum citat Athenæus. Hippolyti historia planè similem Commينيi cujusdam refert Plutarchus in Parellelis, ex Dosithei Italica historia. *Delrius*. Vet. lib. nonnulli hanc tragediam vocant, *Phædræ dram.* atque ita citat Priscianus lib. 6. ubi ait: Seneca, in Phædra: *Hippolyte me nunc compotem voti facit*. Idem. Etiam Phædra hæc fabula veteri meo libro dicitur. *Lipsius*. Tragedia divina, & quæ paucis Latinorum cedit. Sane nisi Troadas excipias, nulli est secunda. Character est castus, æconomia optima. Nutrix tamen longe inferior Euripidis, cum Hippolytum accedit. Habet enim autor ille τὸ χρημῶν & πινῆρον. Neque quicquam est tam sceleratum, quod non ab eo εὐδελῶς dicatur. Profecto, aliam illius temporis rhetoricam fuisse oportet, quam est pedagogulorum hodie, qui ad suas nescio quas præceptunculas & τεχνόδρα, puerorum ingenia astringunt. Etiam aliam, quam quæ in Thebaide elucet. In qua animam imitationis τὸ ἦθος, sententiæ comminant & intercludunt. Hæc Dianæ auxilium; illa Veneris implorat. Sane optime. Non enim virgo contra castitatem in-

vocari debet. Chorus Græci, cujus est initium: Εἶρωσ Εἶρωσ ὁ χρῆσ' ὁμοῦταιν Σπείζεσ τῶβον, est inimitabilis. Ei primum suum Seneca opposuit, non tam bono successu. Reliqui quoque fere omnes è Græco sunt adumbrati. In cæteris superiores sumus. Ibi Theseo Hippolytus occurrit: quod hic sapienter vitatur. Nulla enim verba digna tanto scelere excogitari poterant. Et tamen, res levissime transiguntur. Iam de juramento, cujus causa factum Phædræ ab Hippolyto celatur, cum se uno verbo expedire potuisset, signum poenitentis est poëtæ, ut qui male æconomiam suam orsus esset. Accedit τὸ ἀλογον. Ante enim dixerat, cum nullum periculum immineret, Ἡ γλαῖος' οὐ μῶρον, ἢ δὲ φρον ἀνώμολο. Sed & talis est inventio tabellæ, quam cum Phædra jam pendentem Theseus invenit. Nisi enim hoc excogitasset, unde scire poterat quid evenisset? Plane hæretat illi aqua. Quare quod in Comico εὐρελχὸν vocari solet & laudatur, hoc in Tragico ἀνοικηνομήτος dicendum est. Quod perpetuum esse Euripidis vitium, magnus Aristoteles noravit. Ergo successum vide. poenas dat uterque, & poëtæ & Hippolytus. Hic ditipitur ab equis: ille ut actionem quam tot modis intricaverat absolvat, it ad machinam, &

Dianam

L. A
ptunus, em
faxa distra
scelus suum
seus innox
composit

A

Hippolytus
dispertit

H
H
H

Quæ saxo
Subjecta
Vallibus

Dianam intro
exponit. Sic
sus redit, &
vel nomen tu
pirat. Nolte
ne ullo prote
ducit. Dias
xit: quibus oc
sivit. Nam &
sibi manum in
quæ exhiben
in singulis h
non est anim
melius futur
mus. Heinfr

Vers. 1. Ci
canum vi, re
2. Cecropi
oppidum Ce
postea in arc
est, unde re
men habent.

4. Quæ s
ut ex Deirian
verbo. Itaque
se loca Parm
meus codex

pturus, emisso tauro marino, qui equos Hippolyti consternat, unde per vepres & saxa distractus auriga dilaniatur. Quod ubi referuit male sibi conscia mulier, scelus suum saltem que crimen apud maritum confessa, gladio se transigit. The-
seus innoxii filii casum lugens, iramque suam detestatur, coelestis passim artus componit.

ACTUS PRIMUS.

HIPPOLYTUS.

Hippolytus varia loca & munera ministris & venationis comitibus
dispertit; Dianamque venationis Deam invocat.

Hte, umbrosas cingite silvas,
Summaque montis juga Cecropii
Celeri planta lustrate vagi.

Quæ saxoso loca Parnethi
Subjecta jacent; & quæ Thriasius
Vallibus amnis rapida currens

Ver-

Dianam introducit, quæ rem Theseo
exponit. Sic Hippolytus in urbem rur-
sus redit, & quod fieri non poterat, si
vel nomen tueretur suum, placide ex-
pirat. Noster quia rem præceperat, si-
ne ullo protenus labore ad finem per-
ducit. Duas *ὁὐρα* *σεννηγίς* ad-
junxit: quibus oculorum lenocinium qua-
sivit. Nam & Phædra coram populo
sibi manum infert: & Hippolyti reli-
quæ exhibentur. De quibus supra. Sed
in singulis hæc persequi Tragædiis,
non est animus. Cum id suo sibi loco
melius futurum sit. Et jam propera-
mus. *Heinsius.*

Verf. 1. *Cingite*] Indagine, odora
canum vi, retibus. *Farnabius.*

2. *Cecropii*,] Attici à Cecrope qui
oppidum Cecropiam condidit, quod
postea in arcem Athenarum mutatum
est, unde regio & mons vicinus no-
men habent. *Idem.*

4. *Quæ saxa solo Carpenito*] Flor.
ut ex Deirianiis unus: *saxosa loca Par-
netho.* Itaque recte Scaliger: *quæ saxo-
sa loca Parnethi.* Gronovius. Solus
meus codex scriptus: *Quæ saxosa lo-*

ca Parnetho. benè, sanè perbenè, si
unicam litterulam mutes: *saxoso.* nam
Parnes Atticæ mons nobilis, Thucy-
didi, Aristophani, Luciano, Straboni,
Stephano prope Hymettum: laudatus
à Pausaniâ in Attic. copiosâ urforum
& aptorum venatione: *viribus beni-
gnum* vocat Statius in Thebaid. *Del-*
Πάρνης mons Atticæ. unde merito
saxosum vocat. Aristophanes *νεφέ-
λαις* extulit feminino genere, *βλέπε
νῦν αὐτὸς τῶν Πάρνης.* Sed alibi ex-
tulit masculino, *ἐς κρηγίς ἤξει Φέ-
ραν τε δὲ δὲ τὴν Πάρνην ὄλον.* Scal.

5. *Et quæ Thriasius Vallibus*] Resti-
tuit Fr. Raphel. Post quem miror Grut-
terum crepare constantiam codicum,
qui *Thyasis* vel *Tiasis*, vel *Thyasis*, ut
videatur gigneadi casus, inquit, appli-
candumque illi *amnis*. Quis novit an-
nem Thyasin? Omnes codices corrupti.
Ipse etiam Florentinus, qui *tristis* Re-
cte *Thriasius*, nisi malis *Thriasi*, scilicet
campi. Nam *Θετρίστον πεδῶν* ap-
pellare solent. *Gronovius.* *Thriasius*]
Thriasius vallib. *Thria* enim vicus At-
ticus in tribu Oenoa. *Farnabius.*